

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321201781
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8321201781.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, v spore žalobcu 1/: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., a žalobkyne 2/: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., obaja právne zastúpení: JUDr. Vlasta Pastorková, advokátka, so sídlom Strojárska č. 3998, 069 01 Snina, IČO: 51 339 820, proti žalovanému: F. E., so sídlom C. D. XX, XXX XX G. - H., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Martin Palaj, s.r.o., so sídlom Kazanská č. 2513/4, 821 06 Bratislava, IČO: 55 080 731, v konaní o určenie, že na nehnuteľnosti žalobcov neviazne záložné právo, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že na byte č. 14 nachádzajúcom sa na 3. podlaží bytového domu na C. I. J. E. J. X, súpisné číslo XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX o výmere 473 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku, na podiele k bytu č. XX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 66/1188 k celku a na spoluvlastníckom podiele k pozemku zastavanom bytovým domom prislúchajúcom k bytu vo veľkosti 66/1188 k celku a to pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 473 m², zapísaných na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Snina, katastrálnym odborom, vo vlastníctve žalobcov, n e v i a z n e záložné právo v prospech žalovaného: F. E., so sídlom C. D. XX, XXX XX G. - H., IČO: XX XXX XXX, ktoré vzniklo na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019.

II. Súd žalobcom v 1. a 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.05.2021 bola Okresnému súdu Humenné doručená žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhali vydania rozhodnutia tak, aby súd určil, že na byte č. XX nachádzajúcom sa na 3. podlaží bytového domu na C. I. J. E. J. X, súpisné číslo XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX o výmere 473 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku, na podiele k bytu č. 14 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 66/1188 k celku a na spoluvlastníckom podiele k pozemku zastavanom bytovým domom prislúchajúcom k bytu vo veľkosti 66/1188 k celku a to pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 473 m², zapísaných na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Snina, katastrálnym odborom, vo vlastníctve žalobcov, neviazne záložné právo v prospech žalovaného: Prvotriedna starostlivosť, so sídlom C. D. XX, XXX XX G. - H., IČO: XX XXX XXX, ktoré vzniklo na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019. Žalobu odôvodnili nasledovne tým, že Uznesením Okresného súdu Humenné o neodkladnom opatrení zo dňa 15. apríla 2021 sp. zn. 12C/14/2021 bola žalobcom v 1. a 2. rade uložená

povinnosť do 40-tich dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu na súd proti žalovanému v 1. rade o určenie, že nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcov zapísaných na LV č. XXXX katastrálne územie E., neviazne záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade, ktoré vzniklo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019, v súlade s ktorým žalobcovia 1/ a 2/ podali túto žalobu. Naliehavý právny záujem žalobcov 1/ a 2/ na tejto určovacej žalobe je to, že iným spôsobom nie je možné odstrániť existujúci stav a neisté postavenie žalobcov vo vzťahu k žalovanému. Žalobcovia mali finančné problémy, ktoré potrebovali vyriešiť vyhlásením osobného bankrotu a obrátili sa na A. A. B., ktorý im sľúbil, že za finančnú odmenu im pomôže so žiadosťou o vyhlásenie osobného bankrotu, a tak v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, podpísali s A. A. B. dňa 31.01.2019 Zmluvy o pôžičke, pričom na zabezpečenie ktorej v ten istý deň bola uzavretá aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ba dokonca aj Vyhlásenie o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Žalobcovia od A. A. B. neobdržali žiadne finančné prostriedky, zmluva podľa tvrdení A. A. B. mala byť len podkladom pre vytvorenie exekučného titulu, potrebného pre vyhlásenie osobného bankrotu. Nehovoriac, že v zmysle aktuálnej judikatúry je Vyhlásenie o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej považované za neplatný právny úkon, a notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, nakoľko zmluva o pôžičke a notárska zápisnica o Vyhlásení o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej bola podpísaná v jeden deň, keď dlh ešte neexistoval. Žalobcovia, ako osoby neznalé práva, mu v ťažkej finančnej situácii verili a v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok podpísali všetky dokumenty, ktoré im dal podpísať A. A. B.. Podľa žalobcov je Zmluva o pôžičke a Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti absolútne neplatný právny úkon, nakoľko boli podpísané v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobcovia sú taktiež názoru, že vyššie citované zmluvy sú absolútne neplatné z dôvodu, že sú v rozpore s dobrými mravmi, a že neboli urobené vážne, určite a zrozumiteľne. Uvedené potvrdzuje aj následne konanie A. A. B., ktorý potom ako dal podpísať žalobcom zmluvy, postúpil pohľadávku v rozpore s právnymi predpismi. To, že A. A. B. svoju „údajnú“ pohľadávku postúpil na jemu spriaznenú spoločnosť, na žalovaného - F. E., sa žalobcovia dozvedeli až z listu vlastníctva. A. A. B. túto skutočnosť žalobcom, záložným veriteľom, doteraz neoznámil, čo mal urobiť bez zbytočného odkladu. O konaní v rozpore s dobrými mravmi A. A. B. svedčí aj to, ako to vyplýva z LV č. XXXX, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.01.2020 postúpil svoju „údajnú“ pohľadávku na F. E., ktorá bola navrhovateľom dražby a dražobníkom bola spoločnosť K. B. s. r. o., kde je A. A. B. konateľom. Žalobcovia podpísali zmluvu o pôžičke na sumu 6000,- Eur, hoci žiadnu sumu nedostali, ale pod hrozbou straty obydlia doposiaľ A. A. B. zaplatili sumu cca 2000,- Eur. Žalobcovia len zo strachu, aby neprišli o byt „údajný dlh“ splácali. Vzhľadom na to, že sú v zahraničí, nedisponujú všetkými dokladmi o platbách, nakoľko niektoré boli realizované aj prostredníctvom ich príbuzných, no žalobcovia dokladajú e-mail od p. L., ktorá potvrdila zaplatenie sumy 1800,- Eur. Žalobcovia považujú Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 31.01.2019, Zmluvu o pôžičke zo dňa 31.01.2019 a Vyhlásenie o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej zo dňa 31.01.2019 za absolútne neplatné právne úkony pre obchádzanie zákona, nakoľko ako právne úkony síce neodporujú výslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sledujú cieľ tak, aby zákon dodržaný nebol. Konanie A. A. B. považujú žalobcovia za konanie in fraudem legis. Z tohto pohľadu sú dané zmluvy aj v rozpore s dobrými mravmi, a to práve z dôvodu, že spôsobujú „rukojemnícku“ pozíciu žalobcov, teda hrubý a príkry nepomer medzi právami oboch účastníkov právneho vzťahu. Žalobcovia poukázali na ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a na ustanovenie § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si účastníci občianskoprávných vzťahov môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylnou od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje, a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchýliť. Zmluvná voľnosť sa vzťahuje predovšetkým na záväzkové vzťahy. Právo, ako garant spravodlivosti, však musí chrániť svoje subjekty pred zneužívaním osôb, ktoré súrne potrebujú vyriešiť zlú finančnú situáciu, veriteľmi, ktorí im vo finančnej tiesni predložia nápadne nevýhodné zmluvy obchádzajúce zákon za účelom dosiahnutia zisku, prípadne za účelom definitívnej premeny predmetu zabezpečenia pohľadávky na vlastníctvo veriteľa. Dobré mravy (boni mores), ktoré sú používané ako kritérium, u ktorého je daný osobitný záujem na ich dodržiavaní, nie sú zákonom definované. V súdnej praxi sú všeobecne posudzované ako obvyklé, poctivé a spravodlivé správanie sa, ktoré zodpovedá základným, v spoločnosti prevládajúcim morálnym zásadám. Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi (contra bonas mores) nemusí vyplývať iba z jeho obsahu, ale tiež z cieľu, resp. účelu, ktorý ním niektorá zo strán sleduje, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Výkon subjektívnych občianskych práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Definícia dobrých mravov nie je normatívne upravená, avšak pod pojmom dobré mravy možno rozumieť súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje

také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené. Rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi nemusí vyplývať len z jeho obsahu, ale tiež z celkového charakteru dojednania, pričom sú dôležité predovšetkým všetky okolnosti, za ktorých bol právny úkon uzatvorený. Teda aj zmluva o pôžičke sa ako právny úkon nesmie priečiť dobrým mravom, inak je neplatná. Zmluva o pôžičke zo dňa 31.01.2019 je neplatná aj z dôvodu, že A. A. B. žalobcom neodovzdal sumu 6000,- Eur. Záložná zmluva je akcesorickou zmluvou k zmluve o pôžičke a jej existencia a platnosť je viazaná na existenciu a platnosť záväzku zo zmluvy, ktorú má zabezpečovať. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobcovia považujú aj Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 31.1.2019 uzavretú v rozpore s dobrými mravmi a za absolútne neplatnú. Na základe týchto skutočností preto žalobcovia 1/ a 2/ žiadali vyhovieť podanej žalobe a priznať im nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobcovia 1/ a 2/ k žalobe na preukázanie tvrdení navrhli výsluch žalobcov a priložili listinné dôkazy: Zmluva o pôžičke zo dňa 31.01.2019, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019, Notárska zápisnica zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019, Upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 23.07.2019, List vlastníctva č. XXXX, Oznamenie o dražbe č. DD 0519, e-mail zo dňa 17.11.2020, Uznesenie Okresného súdu Humenné č. k. 12C/14/2021-36 zo dňa 15.04.2021.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe a prílohám, ktoré mu boli doručené dňa 14.07.2021 vyjadril v písomnom vyjadrení prostredníctvom právnej zástupkyne zo dňa 29.07.2021 tak, že žalobcovia 1/ a 2/ postavili svoju žalobu na tvrdení, že pôžička zabezpečená záložným právom, o určenie neexistencie ktorého v danej veci ide, im nebola poskytnutá. Avšak už z dôkazov predložených samotnými žalobcami 1/ a 2/ vyplýva opak tohto ich tvrdenia. Súčasťou dôkazov priložených k návrhu je aj Notárska zápisnica zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019. Z tohto dôkazu vyplýva, že pôžička vo výške 6.000,- Eur žalobcom 1/ a 2/ poskytnutá bola pánom A. A. B. ako veriteľom. Žalovaný poukázal na ustanovenia § 3 ods. 4 zákona č. 323/1992 Zb. notársky poriadok v platnom znení a § 205 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilného sporového poriadku. V zmysle uvedených ustanovení je zrejmé, že Notárska zápisnica ako verejná listina potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje, t. j. aj tej skutočnosti, že A. A. B. „požičal Žalobcom v rade 1 a 2 finančnú sumu vo výške 6.000,- Eur bezúročne“. Pokiaľ za existencie Notárskej zápisnice žalobcovia 1/ a 2/ tvrdia, že predmetná pôžička im poskytnutá nebola (t.j. že určitá skutočnosť je iná ako je uvedené v Notárskej zápisnici), sú povinní toto aj preukázať. Pritom nestačí iba popieranie pravdivosti takejto skutočnosti, prípadne spochybňovanie obsahu Notárskej zápisnice. Platí, že ak sa nepreukáže opak, považujú sa skutočnosti uvedené vo verejnej listine za pravdivé. Avšak na to, aby mohla byť verejná listina zbavená jej dôkaznej sily, by museli byť preukázané také skutočnosti, ktoré úplne podlamujú vierohodnosť obsahu verejnej listiny, čo však zo strany žalobcov 1/ a 2/ nedošlo, a preto neexistuje dôvod na vyslovenie pochybností o existencii pohľadávky. Na základe uvedeného je zrejmé aj to, že tvrdenie žalobcov 1/ a 2/, že Notárska zápisnica bola podpísaná v deň, keď dlh ešte neexistoval, je nepravdivé. Z tohto dôvodu nie je možné tvrdiť ani to, že „Vyhlásenie o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku je považované za neplatný právny úkon a notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom.“ V prípade, ak by aj z nejakého iného dôvodu bolo uvedené vyhlásenie podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku neplatné, resp. nevykonateľné, nemá to žiaden vplyv na vyhlásenie žalobcov 1/ a 2/, že pôžičku vo výške 6.000,- Eur od A. B. prevzali. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nie je pôvodným veriteľom zabezpečenej pohľadávky, o ktorú v tomto konaní ide, uvádza ohľadom existencie tejto pohľadávky informácie poskytnuté mu pôvodným veriteľom A. A. B.: Tvrdenia žalobcov 1/ a 2/ v čl. II. na str. 2 a 3 žaloby sú nepreukázané a ničím nepodložené a žalobcov 1/ a 2/ ich ani nemôžu preukázať, nakoľko sú z veľmi významnej časti nepravdivé. Jediná skutočnosť pravdivo uvedená žalobcami 1/ a 2/ v tejto časti návrhu je tá, že „mali finančné problémy, ktoré potrebovali vyriešiť a obrátili sa na A. A. B.“, pričom sa na neho obrátili so žiadosťou o poskytnutie finančných prostriedkov, nakoľko potrebovali vysporiadať svoje staršie dlhy (predovšetkým voči správcovi bytového domu, v ktorom sa nachádzajú predmetné nehnuteľnosti - spoločnosti E. s.r.o.). Z tohto dôvodu sa žalovaný rozhodol žalobcom 1/ a 2/ pomôcť formou bezúročnej pôžičky, avšak s tou podmienkou, že jej splnenie bude zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam v ich vlastníctve, ako aj notárskou zápisnicou v zmysle § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Po poskytnutí pôžičky A. B. preveroval u spoločnosti E. s.r.o., či žalobcovia 1/ a 2/ skutočne uhradili svoj dlh voči tejto spoločnosti, pričom tento dlh uhradený bol a to práve z finančných prostriedkov poskytnutých od neho, o čom má vedomosť aj pani B. F., zamestnankyňa spoločnosti E. s.r.o., ktorá komunikovala v tejto veci za spoločnosť E. s.r.o. Tvrdenie žalobcov 1/ a 2/ o tom, že zmluva o pôžičke „mala byť iba podkladom pre vytvorenie exekučného titulu,

potrebného pre vyhlásenie osobného bankrotu, je nepravdivé.“ Na základe uvedeného je zrejme, že neexistuje žiadny z uvádzaných dôvodov neplatnosti Zmluvy o pôžičke. Navyiac je potrebné vziať do úvahy tú skutočnosť, že nakoľko ide o bezúročnú pôžičku, je takáto pôžička pre žalobcov 1/ a 2/ výrazne výhodná. Preto v danom prípade nemôže ísť o akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi, zmluva je zároveň určitá a zrozumiteľná a je zrejme, že bola urobená vážne. Žalobcovia 1/ a 2/ tvrdia, že pohľadávka A. A. B. voči nim bola postúpená v rozpore s právnymi predpismi, avšak neuvádzajú, v čom má tento rozpor spočívať. Postúpenie pohľadávky žalovanému bolo plne v súlade s právnymi predpismi so zdôraznením, že predmetná pohľadávka je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam, pričom práva k nehnuteľnostiam sú evidované príslušným katastrálnym odborom, ktorý zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky bol povinný preskúmať a v prípade, ak by bola táto zmluva v rozpore s právnymi predpismi, nemohol by vykonať zmenu v osobe záložného veriteľa na príslušnom liste vlastníctva. Vzhľadom k tomu, že katastrálny odbor na liste vlastníctva túto zmenu v prospech žalovaného vykonal, je zrejme, že zmluva o postúpení pohľadávky je v súlade s právnymi predpismi, a to s poukazom na § 70 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon). Žalobca 1/ a 2/ nepreukázali, že informácie uvedené na príslušnom liste vlastníctva sú nepravdivé /mali by byť iné/, a preto je potrebné tieto informácie považovať za hodnoverné a záväzné. Postúpenie pohľadávky na spriaznenú osobu veriteľa je v súlade s právnymi predpismi a tak isto je v súlade s právnymi predpismi aj to, že dražobníkom, ktorý mal vykonať dražbu predmetného bytu, mala byť spoločnosť, v ktorej je konateľom osoba, ktorá je pôvodným veriteľom tejto pohľadávky. Ani jedna z uvedených skutočností nie je konaním v rozpore s dobrými mravmi a tak isto žiadnu z týchto skutočností nie je možné považovať za obchádzanie zákona. Postúpenie pohľadávky bolo žalobcom 1/ a 2/ oznámené listom zo dňa 23.01.2020, ktorý im bol zasielaný na adresy ich trvalého pobytu, avšak zásielka s týmto oznámením sa vrátila odosielateľovi s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Toto oznámenie tak bolo žalobcom doručené v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal v čase postúpenia pohľadávky od A. A. B. ako pôvodného veriteľa informáciu, že z dôvodu, že žalobcovia 1/ a 2/ neboli schopní uhradiť svoj dlh voči nemu v dohodnutej lehote splatnosti, umožnil im splácať tento dlh v splátkach vo výške 150,- Eur mesačne, avšak ani tieto splátky neuhrádzali riadne. V roku 2019 boli z 11 splátok uhradené iba 4. Žalobcovia 1/ a 2/ aj napriek ich príslubu tieto splátky nedodržiavali a to ani na základe viacerých žiadostí a prosieb o ich platenie. V roku 2020 po postúpení pohľadávky žalovaný takisto umožnil žalobcom 1/ a 2/ uhrádzať ich dlh v splátkach, avšak z 12 splátok bolo uhradených iba 8. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z dôkazu, ktorý bol predložený práve žalobcami 1/ a 2/ spolu so žalobou - email zo dňa 16.11.2020. Zo žiadnych dôkazov nevyplýva tá skutočnosť, že by žalobcovia svoj dlh z titulu pôžičky neuznávali, resp. že by tento dlh nemal existovať. Po zohľadnení tejto skutočnosti, ako aj tých, že žalobcovia 1/ a 2/ mali možnosť uhrádzať svoj dlh v splátkach a sami uvádzajú, že disponujú majetkom, z ktorého by mohli túto pohľadávku uhrádzať, a aj napriek tomu ju neuhrádzajú, je zrejme, že žalobcovia 1/ a 2/ nemajú poctivý úmysel svoj dlh uhradiť a tvrdenia nimi uvádzané sú iba účelové, pričom celým svojim postupom chcú dosiahnuť vyhnutie sa plneniu si svojich povinností a oddialenie výkonu platného záložného práva na ich nehnuteľnostiach. Ak je možné hovoriť o niekoho nepoctivom zámere a konaní v rozpore s dobrými mravmi, tak sú to práve žalobcovia 1/ a 2/. Z uvedených dôvodov navrhol žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a aby priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať výsluch žalobcov, svedka A. A. B., svedkyne B. F., notárky M. N. D., a predložil listinné dôkazy: Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2020, fotokópie vrátených nedoručených obálok adresovaných žalobcom, e-mail zo dňa 29.10.2020, žaloba v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 21C/2/2022, e-mail E. zo dňa 15.08.2019, potvrdenia o hotovostnom vklade 500,- Eur, Výzva na zaplatenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 08.07.2021, fotokópie vrátených nedoručených obálok adresovaných žalobcom, vyjadrenie žalovaných zo dňa 22.11.2021, payment history a doklady o prevode peňazí, e-mail zo dňa 21.10.2020, prihláška zabezpečenej pohľadávky 6.000,- Eur, Uznesenia zverejnené v Obchodnom vestníku č. 5/2020 o zrušení konkurzu na žalobcov, Upovedomenia správcu, Prihláška pohľadávky, Oznámenie o doručení prihlášky, Uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 2Odk/523/2019-54 zo dňa 08.07.2021, potvrdenie o čísle účtu žalobcov, doklad o úhrade zo dňa 04.02.2019 a dňa 23.08.2019, zoznam veriteľov a majetku, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 20.02.2019, zo dňa 27.11.2019 a zo dňa 23.01.2020.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ sa k vyjadreniu žalovaného a prílohám vyjadrili v písomnom podaní zo dňa 24.09.2021 tak, že v súvislosti s tvrdeniami žalovaného o existencii pohľadávky a vierohodnosti notárskej zápisnice poukazujú, že žalobcovia, Rómovia, ako osoby neznalé práva v zlej finančnej situácii a v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok podpísali na notárskom úrade všetky dokumenty, ktoré

im A. A. B. dal podpísať, nakoľko mu verili, lebo im sľúbil, že za finančnú odmenu im pomôže so žiadosťou o vyhlásenie osobného bankrotu. Všetky potrebné úkony riešil za žalobcov 1/ a 2/ na základe splnomocnenia. Za povšimnutie stojí fakt, že fyzická osoba z Bratislavy požičia Rómom len tak bezúročne 6000,- Eur, dá im podpísať množstvo dokumentov, v rámci exekučného konania ako oprávnený vystupuje spoločnosť, v ktorej je konateľom A. A. B., a postúpi pohľadávku na spriaznené občianske združenie a dražobníkom je spoločnosť, v ktorej je konateľom A. A. B.. Žalobcom 1/ a 2/ sa javí, že týmto konaním sa žalovaný snaží vyhnúť pôsobnosťí noriem spotrebiteľského práva, teda sofistickým spôsobom obchádza právne normy. K tvrdeniam žalovaného ohľadom notárskej zápisnice -Vyhlásenie o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, žalobcovia 1/ a 2/ od A. A. B. neobdržali žiadne finančné prostriedky, zmluva podľa tvrdení A. A. B. mala byť len podkladom pre vytvorenie exekučného titulu, potrebného pre vyhlásenie osobného bankrotu. Nehovoriac, že v zmysle aktuálnej judikatúry je Vyhlásenie o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej považované za neplatný právny úkon, a notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, nakoľko zmluva o pôžičke a notárska zápisnica o Vyhlásení o záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej bola podpísaná v jeden deň, keď dlh ešte neexistoval. Už len samotný fakt, že nejaká fyzická osoba, trvalo žijúca v Bratislave „pomôže“ Rómom, žijúcim v najvýchodnejšom meste Slovenska formou bezúročnej pôžičky je veľmi podozrivé. Žalobcovia splácali „údajný“ dlh len zo strachu zo straty obydľia, z nevedomosti, ako osoby neznalé práva, nie z dôvodu, že by si boli vedomí dlhu. Žalobcovia v konaní o neodkladnom opatrení, poukazovali a argumentovali pomerom výšky „údajného“ dlhu k hodnote nehnuteľnosti z dôvodu ochrany svojho obydľia. Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhli, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcom trovy konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcov 1/ a 2/ vyjadril podaním zo dňa 09.11.2021 tak, že v žalobe neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že predmetná pôžička poskytnutá nebola, ani neboli o tom predložené žiadne dôkazy, pričom žalobcovia 1/ a 2/ takéto skutočnosti a dôkazy neuviedli a nenavrhli ani vo svojom vyjadrení zo dňa 23.09.2021. Žalovaný má zato, že vzhľadom k tomu, že tieto ich vyjadrenia nie sú pravdivé, nie je ich možné ani preukázať. Žalovaný všetky svoje tvrdenia v tomto konaní buď už preukázal alebo na ich preukázanie navrhuje vykonanie dôkazov. Zároveň všetky nepravdivé tvrdenia žalobcov 1/ a 2/ vyvrátil na základe predložených a nespochybných dôkazov. K vyjadreniu o existencii aktuálnej judikatúry, z ktorej by podľa názoru žalobcov 1/ a 2/ malo vyplývať, že Notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, nie je možné sa relevantne vyjadriť, nakoľko vo vyjadrení nie je uvedený žiadny takýto aktuálny judikát. Avšak z toho, čo uvádzajú žalobcovia 1/ a 2/, vyplýva, že podľa nich, resp. podľa tejto judikatúry iba taká notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, ktorá bola podpísaná v jeden deň, kedy aj zmluva o pôžičke, avšak za podmienky, že dlh v čase podpisu notárskej zápisnice ešte neexistoval. V danom prípade je však situácia odlišná, nakoľko v čase podpisu Notárskej zápisnice zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019 dlh žalobcov 1/ a 2/ z titulu Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 už existoval, čo vyplýva z ich vyhlásenia na str. 1 Notárskej zápisnice, že sumu vo výške 6.000,- Eur prevzali do vlastných rúk ako pôžičku od A. B.. Zároveň upozornil, že v prípade, ak by aj existoval akýkoľvek dôvod, pre ktorý by Notárska zápisnica zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019 nespĺňala podmienky na to, aby bola materiálne vykonateľným exekučným titulom, stále ide o notársku zápisnicu, ktorá je podľa § 3 ods. 4 zákona č. 323/1992 Zb. notársky poriadok v platnom znení verejnou listinou, pre ktorú podľa § 205 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilného sporového poriadku platí, že potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalobcov 1/ a 2/ nebol preukázaný (a vzhľadom na skutkové okolnosti ani nemôže byť preukázaný) opak oproti tomu, čo je osvedčené v predmetnej notárskej zápisnici, neexistuje dôvod na vyslovenie pochybností o existencii pohľadávky Žalovaného z titulu predmetnej Zmluvy o pôžičke. Žalovaný by chcel k vyjadreniam Žalobcov na doplnenie uviesť, že od pôvodného veriteľa pohľadávky, pána A. A. B. má informáciu, že žalobcovia 1/ a 2/ nie sú jedinými osobami, ktorým pán B. poskytol pôžičku, pričom pán B. v danom čase poskytol pôžičky viacerým osobám s finančnými ťažkosťami nielen v Snine, ale aj v iných mestách (Humenné, Vranov nad Topľou), pričom tak poskytol finančnú pomoc viacerým rodinám nerómskeho aj rómskeho pôvodu. Pán B. zároveň uviedol, že pre neho nie je rozhodujúce, akého pôvodu je osoba, ktorej poskytuje pomoc, nakoľko všetky osoby, ktoré majú spôsobilosť na právne úkony, sú si rovné vo svojich právach aj povinnostiach, a skutočnosť, že je niekto Róm, je v tomto prípade pre neho úplne irelevantná, a zároveň je táto skutočnosť aj právne irelevantná. Tak isto je pre posúdenie tejto veci právne irelevantné, kde má pán B. svoje trvalé bydlisko. Žalobcovia opakovane uvádzajú, že postúpenie

pohľadávky na spriaznenú osobu ako aj to, že dražobníkom, ktorý mal vykonať dražbu predmetného bytu, mala byť spoločnosť, v ktorej je konateľom osoba, ktorá je pôvodným veriteľom tejto pohľadávky, je konaním, ktorým podľa názoru žalobcov 1/ a 2/ žalovaný obchádza právne normy, resp. sa snaží vyhnúť normám spotrebiteľského práva. Žalobcovia však žiadnym spôsobom nešpecifikujú, v čom a aké právne normy v rámci spotrebiteľského či nespotebiteľského práva by sa malo toto obchádzanie právnych noriem týkať. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnutú peňažnú pôžičku platí tak isto v spotrebiteľských aj v nespotebiteľských právnych vzťahoch, a zároveň aj právo záložného veriteľa vykonať svoje záložné právo platí tak isto v spotrebiteľských aj v nespotebiteľských právnych vzťahoch. Navrhol, aby Okresný súd Humenné žalobu ako nedôvodnú zamietol a aby priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 08.02.2022, ktorého sa zúčastnili právna zástupkyňa žalobcov 1/ a 2/, právny zástupca žalovaného a svedok A. A. B.. Právna zástupkyňa žalobcov zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom, že zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou a na základe tejto zmluvy nedošlo nikdy k odovzdaniu finančných prostriedkov pre žalobcov. V tomto konaní ani žalovaný nepreukázal, že by k odovzdaniu takýchto finančných prostriedkov došlo, preto vzhľadom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka je táto zmluva o pôžičke neplatnou, a teda aj ako akcesorický záväzok je neplatná zmluva o zriadení záložného práva a navrhla súdu, aby žalobe vyhovel a určil, že na nehnuteľnostiach žalobcov neviazne záložné právo v prospech žalovanej.

Právny zástupca žalovaného poukázal na doterajšie argumenty uvádzané v písomných podaniach ako aj listinných dôkazov, ktoré predložili súdu. Poukázal, že je na žalobcoch, aby vyvrátili tvrdenie, že dlh neexistoval, pričom je zrejmé, že proti sebe stoja tvrdenia žalobcov o tom, že tento dlh neexistoval, proti listinným dôkazom žalovaného, ktorou je aj notárska zápisnica, v ktorej žalobcovia vyhlásili, že dlh existoval. Rovnako mal zato, že ide o reálny kontrakt zmluvy o pôžičke, kedy sa písomná forma zmluvy nevyžaduje, ale je potrebné, aby došlo k fyzickému odovzdaniu finančných prostriedkov, k čomu skutočne aj došlo, pretože práve v tejto notárskej zápisnici žalobcovia vyhlásili, že vedia o existencii dlhu a tento sa zaviazali aj splácať, čo skutočne aj žalobcovia robili. Podľa názoru právneho zástupcu žalovanej, žalovaný nie je povinný v tomto konaní preukazovať, či skutočne k odovzdaniu finančných prostriedkov došlo, pretože je držiteľom listinného dôkazu - notárskej zápisnice, ktorá túto skutočnosť potvrdzuje. V čase poskytnutia tejto pôžičky žalobcovia mali dlh na bytovom fonde, ktorý bol z tejto pôžičky vyplatený, a teda došlo k odvráteniu dražby a žalobcovia neprišli o svoj byt. Ďalej právny zástupca žalovanej poukazuje, že žalobcovia v tomto spore nevystupujú ako spotrebiteľia, pretože vzťah medzi pôvodným veriteľom a žalobcami je vzťahom medzi fyzickými osobami a preto je neprípustná argumentácia, že by žalobcom mala byť poskytnutá zvýšená ochrana tak, ako je takáto ochrana poskytovaná osobám, ktorí sú v pozícii spotrebiteľov, keďže v danom prípade žalobcovia v takej pozícii nie sú. Ďalej zdôraznil, že nešlo o účelové poskytnutie pôžičky, pričom po zavkladovaní záložného práva na katastri nehnuteľností, žalobcovia išli do oddĺženia, a práve vďaka zavkladovaniu záložného práva, a teda blokácii bytu, tento byt nemohol byť speňažený, a preto dodnes sú žalobcovia vlastníkami bytu a neprišli o strechu nad hlavou.

Svedok A. A. B., ktorý bol na tomto pojednávaní vypočutý, pri svojom výsluchu uviedol, že v priebehu roku 2018 spoločnosť, ktorú zastupoval, nadobudla nejaké nehnuteľnosti v Snine a zhodou okolností v jednej z týchto nehnuteľností bývala aj mama a otec A. B., ktorí sa volajú O.. Žalobcovia sa teda museli od O. dozvedieť, že spoločnosť kupuje nehnuteľnosti v Snine a okrem toho aj poskytuje nájom ľuďom, od ktorých tieto nehnuteľnosti kupujú, pričom svedok uvádza, že postupne si vybuďovali dôveru aj s O., keďže p. O. so svedkom riešila neskôr aj záležitosti osobného charakteru. Koncom roka 2018 svedok bol kontaktovaný p. A. B., ktorá mu uviedla, že prišlo jej oznámenie od správcu bytu, že majú dlh na byte, čo si svedok musel predovšetkým overiť, a keďže so spoločnosťou E. boli v kontakte v podstate na pravidelnej báze. Do Sniny chodieval v rokoch 2018, 2019 pravidelne, raz, niekedy aj dvakrát do mesiaca, a niekedy koncom roka 2018 sa osobne stretol so žalobcami, kde zhodnotili situáciu a svedok im navrhol riešenie, aby si žalobcovia mohli poriešiť svoj dlh voči spoločnosti E., pričom v tom čase ešte zo strany tejto spoločnosti E. nebola navrhnutá dražba ich bytu, pričom dlh žalobcov mohol byť okolo 2.000-3.000,- Eur. Žalobcom ponúkol dve možnosti riešenia ich situácie, a to buď že odkúpi ich nehnuteľnosť s tým, že budú v tejto nehnuteľnosti bývať na základe nájomnej zmluvy, alebo že sa im poskytnú finančné prostriedky ako pôžička, pričom v takom prípade, keďže sa nejedná o málo peňazí, podmienkou bolo založenie nehnuteľnosti záložným právom, pričom žalobcovia si v tomto prípade vybrali tú druhú možnosť. Svedok si jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy o pôžičke nepamätal, ale vedel, že jedinú podmienku, ktorú mali, bolo založenie nehnuteľnosti záložným právom, a druhú aby peniaze boli vrátené čo najskôr, keďže žalobkyňa mu uvádzala, že majú prisľúbenú pomoc od jej mamy alebo nejakej

inej vzdialenejšej rodiny, ktorá by im to vedela vyplatiť. Predmetom pôžičky bolo poskytnutie financií vo výške 6.000,- Eur. Následne pripravil všetky listiny, dohodol termín u notárky a predtým, ako došlo k podpísaniu týchto listín, svedok osobne odovzdal k rukám žalobcov 1/ a 2/ finančné prostriedky vo výške 6.000,- Eur v hotovosti, pričom nikto iný pri tomto odovzdávaní prítomný nebol. K vystaveniu príjmového pokladničného dokladu asi nedošlo. Pôžičku vo výške 6.000,- Eur, svedok odovzdal priamo na úrade, kde sídli notárka, pričom si nepamätal, v akých bankovkách odovzdával žalobcom tieto peniaze, možno to bolo v 100 a 200 eurových bankovkách. Ďalšie financie poslal na účet A. B. vedeného v E. E., pričom presný dátum si nepamätá, ale bolo to pár mesiacov po uzavretí písomnej zmluvy o pôžičke a to nejakých 700,- Eur alebo 800,- Eur, presnú sumu si nepamätal. V tomto prípade už nepotreboval uzatvorenie písomnej zmluvy o pôžičke, keďže bola medzi žalobcami a ním dôvera, keďže aj tú prvú pôžičku žalobcovia splácali. K splácaniu prvej pôžičky svedok uvádza, že pôvodne bolo dohodnuté, že túto pôžičku žalobcovia vrátia v celosti, avšak neskôr sa už potom len ústne so žalobcami dohodol, aby túto mohli splácať toľko, koľko budú môcť, pričom svedok požadoval, aby splácali aspoň v splátkach vo výške 200-300,- Eur, no neskôr splácali vo výške 150,- Eur, aj to nepravidelne. Svedok túto pohľadávku postúpil na spoločnosť K. B., kde vystupuje ako konateľ spoločnosti, a následne bola postúpená na F. E., avšak svedok si presne nepamätá, koľko mohlo byť zmlúv o postúpení pohľadávky, pričom práve spoločnosť K. B. iniciovala exekučné konanie, keďže žalobcovia svoj dlh neplatili, a táto exekúcia bola zastavená práve z dôvodu konkurzných konaní na žalobcov. Svedok si presne nepamätá, či následne došlo k postúpeniu pohľadávky naspäť na neho ako fyzickú osobu a potom na F. E., alebo to išlo priamo na F. E.. V zmluve o pôžičke bola dohodnutá suma 6.000,- Eur, hoci dlh žalobcov voči správcovi bytu bol vo výške 2.000-3.000,- Eur, no sumu navyše si vyžiadali žalobcovia, pričom aj túto sumu považuje svedok za hraničiacu, keďže byty v Snine nemajú vysokú hodnotu, a pred zriadením záložného práva v prospech svedka tam bolo ešte zriadené záložné právo v prospech správcu bytu. Časť sumy, ktorú od neho žalobcovia žiadali poskytnúť, svedok posielal priamo na účet spoločnosti E., keďže tam mali žalobcovia dlh. Žalobcovia v priebehu trvania záväzkového vzťahu so svedkom nepopierali existenciu tohto záväzku. Koncom roka 2020 svedok dostal email od žalobcu, v ktorom uviedol, že by chcel tento svoj dlh aj naďalej splácať, avšak potom sa žalobcovia odmlčali, svedok sa nevedel skontaktovať so žalobcami ani telefonicky, ani osobne, preto potom začal vzniknutú situáciu riešiť cez dražobnú spoločnosť. Notárka, ktorá spisovala notársku zápisnicu, poučovala účastníkov, osobitne žalobcov, o následkoch, resp. dôsledkoch z nej vyplývajúcich, hlavne to, že ide o exekučný titul. Svedok zastupuje spoločnosť K. B. a predtým zastupoval aj spoločnosť G. P., pričom nehnuteľnosti v Snine začali nadobúdať nielen kúpnu zmluvou, ale aj v rámci dobrovoľných dražieb. Podobných pôžičiek ako u žalobcov nebolo veľa, avšak nikdy peniaze neodovzdával v hotovosti pred notárom, väčšinou odovzdával peniaze v hotovosti alebo aj na účet, pričom svedok tiež dodal, že nejde o taký častý spôsob pomáhania, a on podniká. Od žalobcov mal svedok vedomosti o dlhu v E., ale aj v Prvej stavebnej sporiteľni. Čo sa týka odmeny za pomoc žalobcom, išlo predovšetkým o budovanie dobrých vzťahov s rodinou, keďže rodičia žalobkyne boli v podnájme, a takisto aj ďalšia príbuzná žalobkyne chcela ísť do podnájmu do bytu, ktorý svedok, resp. spoločnosť ktorú zastupoval, vlastnili, a s ich spokojnosťou prichádzali aj noví klienti. Žalobcovia pôžičku nevrátili, tak práve spoločnosť K. B. sa zaoberá vymáhaním a skupovaním týchto pohľadávok, a to v rámci celého Slovenska a svedok nepotreboval na sebe držať takúto pohľadávku, ktorá nebola zaplatená, preto ju postúpil. Svedok žalobcom pomáhal aj pri osobných bankrotach, teda pri začatí konkurzných konaniach na žalobcov, na základe ústnej dohody, komunikoval s nimi a podonášal im potrebné listiny a dokumenty na to, aby sa mohlo začať ich oddĺženie, pričom určite tak bolo až po podpísaní zmluvy o pôžičke.

6. Na pojednávaní dňa 15.02.2023, ktorého sa zúčastnili právna zástupkyňa žalobcov 1/ a 2/, a právny zástupca žalovaného, bola vypočutá svedkyňa B. F., ktorá pracovala v spoločnosti E. E. do januára 2020, teda do jej zániku, a riešila nedoplatky na bytoch, vydávala potvrdenia pri predaji bytov o nedoplatkoch, preberala finančné čiastky od rôznych dlžníkov, ale konkrétne k danej veci si nič podrobne nepamätala. Vie, o ktorý bytový dom na C. ulici sa jedná, žalobcov, teda A. B. a A. B., však nepoznala. Ak boli platiť za byt, museli dostať doklad o zaplatení. Stávalo sa, že dochádzalo k úhrade dlhov na bytoch za dlžníkov aj inými subjektmi, boli to väčšinou dražobné spoločnosti, avšak názvy určiť nevedela. Platby boli hradené prostredníctvom účtu, kde bolo uvedené, že platba je na určité meno a určité číslo bytu. E. nezaujímalo, od koho platby prišli, pre nich bolo podstatné, na aké meno a na aké číslo bytu bola takáto platba evidovaná.

Na tomto pojednávaní súd zamietol vykonanie dôkazu navrhnutého žalovaným na preukázanie, či naozaj došlo k uzavretiu a spísaniu predmetnej notárskej zápisnice, v podaní zo dňa 09.11.2021, spočívajúceho vo výsluchu notárky M. N. D. ako neúčelný, a to z dôvodu, že existenciu samotnej notárskej zápisnice

nerozporovala žiadna zo strán sporu, ako aj s ohľadom na vyjadrenia právnych zástupcov, ktorí na tomto pojednávaní netrvali na jej výsluchu s poukazom na odstup času od spisania predmetnej notárskej zápisnice.

7. Na pojednávaní dňa 18.10.2023, žalobca 1/ pri svojom výsluchu k veci uviedol, že sa jedná o tých 6.000,- Eur, čo im akože boli požičané od pána B. a to z dôvodu, že im mal pomôcť vybaviť osobný bankrot, pretože oni v tom čase nemali žiadneho exekútora. Pána B. poznali z videnia, chodil do Sniny a odporučili im ho, že pomôže vybaviť súdny bankrot, pretože oni nevedeli, za kým majú ísť a čo majú robiť. Takže sa s pánom B. najprv stretla jeho manželka, ktorej povedal, že všetko za nich vybaví, nemusia nikam chodiť a pomôže im. Potom im pán B. priniesol domov papiere k osobnému bankrotu, aby ich vypísali, čo aj urobili a podpísali ich, a následne im „akože“ dal tých 6.000,- Eur a vybavil aj exekútora, pretože na osobný bankrot je potrebné mať aspoň jednu exekúciu a túto oni nemali. Žiadne peniaze však nevideli, ani ich od pána B. nedostali, bolo to len „akože“. Podpísali mu papiere aj u notárky a on vybavil toho exekútora, detaily si už presne nepamätá. Na doplňujúcu otázku súdu, z akého dôvodu žiadali o osobný bankrot, resp. o jeho vybavenie, ak v tom čase nemali žiadne exekučné konania, žalobca 1/ odpovedal, že mali rôzne pôžičky, boli v zlej finančnej situácii. V tom čase mali pôžičku od Prvej stavebnej sporiteľne ako aj od Poštovej banky, ale žiadnu exekúciu z tohto dôvodu nemali. Mali rôzne drobné omeškania, ale nebolo to ešte v takom stave, aby bolo vedené exekučné konanie. Mali finančné problémy, nevládali to splácať, preto chceli osobný bankrot. V tom čase sa báli aj o to, že prídu o byt, pretože mali nedoplatky na byte a E. ich už vyzýval na úhradu nedoplatkov na vode, na teple a podobne. Vôbec im to vtedy nevychádzalo, mali 3 malé deti v tom čase. Obaja v tom čase síce pracovali, ale nedalo sa to už utiahnuť, a z toho dôvodu si vybavovali ten osobný bankrot. Pričom keď im to pán B. vtedy vysvetľoval, tak to vyzeralo, že to bude super, ale výsledok je taký, že super to nie je. Nasľuboval im veľa vecí a nakoniec ich chcel obrať o byt. Na notárskom úrade JUDr. D. nemali časový priestor na oboznámenie sa s podpisovanými listinami, bolo im povedané, že je to len „akože“ a oni tam s tým išli. Notárka ich už čakala, niečo im hovorila, ale nebolo im vôbec nič vysvetlené. Zobrala občianske preukazy a totožnosť si overila, aj ich niečo poučovala, no boli tam asi 5 minút, potom vyšli von, a neboli im dané ani žiadne peniaze. Hoci súčasťou zmluvy o pôžičke je vyhlásenie, že o prevzatí peňazí, s manželkou nepodpisovali žiadny príjmový doklad. V predmetnej zmluve o pôžičke je uvedené, že sumu 6.000,- Eur mali vrátiť pánovi B. do 15 dní, ale to nebolo v ich možnostiach, pretože mali finančné problémy, manželka síce v tom čase robila, aj on robil v Nemecku, ale nebolo by v ich možnostiach takúto sumu do 15 dní vrátiť. Pri podpisovaní dokumentov si neboli vedomí toho, že zriaďujú záložné právo na ich byt. Pán B. im nikdy nepožičal 6.000,- Eur, no menšiu sumu áno, mohlo to byť do 1.000,- Eur, pričom časť približne 500,- Eur im poslal na účet a druhú časť priamo na E., kde mali dlh okolo 3.000,- Eur, pričom pán B. tam poslal tých 500,- Eur a zvyšok poslal im na dorovnanie dlhu na E., aby klesol pod 2.000,- Eur, aby ich byt nešiel do dražby. S týmto dlhom im pomohla aj ich domovníčka, pani B., pretože bytovka sa išla vtedy zatepľovať, ale na ich byte bol dlh. Preto ten pán, ktorý išiel zatepľovať, za nich tento dlh vyplatil, aby vlastne bytové družstvo dostalo pôžičku z banky na zateplenie. Následne toto z Anglicka po splátkach zasielali tomu pánovi a celý dlh, ktorý za nich vyrovnal, mu do roka splatili. Uvedené má E. v evidencii. Čo sa týka Zmluvy o pôžičke, tú podpísal. Záložnú zmluvu si nepamätal, či podpísal, môže byť, ale nepamätal si to, lebo vtedy naraz podpísali viacero papierov. Žalovanému uhradili sumu 1.800,- Eur, pretože boli pod tlakom, vtedy boli už v Anglicku a pani L. im písala rôzne e-maily, že ak nezaplatia, byt pôjde do dražby. Následne sa dozvedeli aj to, že byt do tej dražby išiel, pričom oni o tom predtým vôbec nevedeli. Čo sa týka e-mailu, ktorý adresoval žalobca 1/ pánovi B. zo dňa 21.10.2020 zaslaný z adresy B. na adresu Q. v čase 19,09 hod., tento e-mail písala jeho manželka.

Na tomto pojednávaní bola vypočutá aj žalobkyňa 2/, ktorá uviedla, že vtedy boli vo veľmi ťažkej finančnej situácii. Síce obidvaja pracovali, ale ich príjem nepostačoval na všetky záväzky. V tom období mali 3 maloleté deti a 2 z toho boli choré. Vtedy s nimi chodila na vyšetrenia aj po Košiciach, pretože mali hrčky na prsníku. Takže bolo to obdobie, kedy si ani neuvedomovala, čo presne robila. Poradili jej, keďže ten pán B. chodil aj za ich známymi, že im vybaví osobný bankrot. Prišiel, normálne si sadol a pekne rozprával, vysvetľoval, akým spôsobom by ten osobný bankrot urobil, pričom ona o tom už počula, ale nevedela, za kým ísť a čo presne urobiť. Pracovala a nevedela, ako by sa uvoľnila z roboty, no on im vtedy povedal, že mu dajú podpisové právo a on za nich všetko vybaví, a tak to aj urobili. Povedal, že vybaví osobný bankrot a vtedy mu aj hovorili, že majú na sebe ešte byt a nemajú exekúciu, a že počuli, že pri osobnom bankrote im môžu zobrať byt. On im vtedy povedal, že má na to svojich ľudí a že on im toho exekútora vybaví, aby o byt neprišli. Potom všetko popodpisovali, boli aj na notárskom úrade, kde povedal „nebojte sa, všetko to bude v poriadku“. Manžel bol v montérkach a pán B. ich čakal, kedy prídu z roboty, aby išli na ten notársky úrad, papiere tam už boli všetky pripravené. Ešte sa ich notárka pýtala,

či sú oboznámení s tými papiermi, a hoci neboli oboznámení, tak povedali, že áno. Tam podpisovali viacero papierov a pán B. ich ubezpečoval, že všetko bude v poriadku. Tú sumu 6.000,- Eur si najprv vôbec nevšimli. Všimli si ju až vtedy, keď im začala pani L. vypisovať, že ju majú uhradiť a vyhrážať sa. Keď všetky papiere podpísali, tak mu ich dali, povedal, že sa nemusia obávať, že všetko on za nich vybaví. Túto sumu 6.000,- Eur si vôbec nevšimli. Až následne, keď pani L. sa im začala vyhrážať, tak nad tým rozmýšľala, že to neseďí, o akých 6.000,- Eurách to hovorí, tak zobrala tie papiere ešte raz, pozrela ich a naozaj tam bolo 6.000,- Eur. Potom oslovili advokátku a už všetky tieto papiere riešili s ňou a s ňou to prebrali a ona potvrdila, že naozaj je tam suma 6.000,- Eur ako pôžička. Príjmový doklad na 6.000,- Eur nepodpisovali. Tých 1.800,- Eur doteraz splácali pánovi B. preto, lebo sa báli, že im zoberie byt. Všetko bolo pomotané, nemohli z toho vyjsť. V tom čase bola korona, nedalo sa vrátiť na Slovensko, nemali ani peniaze. Bývali v podstate u cudzích, ktorí však od nich za bývanie nevzali žiadne peniaze. Preto tieto splátky poslali pánovi B. zo strachu, a aby zachránili aspoň niečo. Tiež si bola vedomá tej sumy približne 1.000,- Eur tak, ako už vypovedal aj manžel, a to tých 500,- Eur a tiež sumu, ktorú im poslal na účet. Toto si bola vedomá, že mu musia splatiť, ale nič iné mu nesplácala. K úhrade dlhu na E., aby klesol dlh pod 2.000,- Eur, resp. aby nedošlo k výkonu dobrovoľnej dražby zo strany správcu, uviedla že tento dlh za nich vyplatil pán F., lebo sa išla opravovať bytovka a vybavila to ich domovníčka pani B.. Pán F. za nich tento dlh vyplatil aj podpísal s nimi zmluvu a oni mu potom mesačne splácali tieto peniaze. A keď to bolo všetko splatené tak jej a manželovi poslal e-mail alebo správu, že už sa nemusia báť, že už je to všetko uhradené. Čo sa týka e-mailu zo dňa 21.10.2020, kde uviedla, že majú splácať 6.000,- Eur v splátkach po 75,- Eur, manžel po 75,- Eur a že sú s týmito splátkami v omeškaní, uviedla že pani L. veľmi narážala, vyhrážala sa, že už do týždňa pôjde ich byt do dražby a z toho bola úplne mimo, nevedela, čo robiť, tak napísala nejaký e-mail, len aby predĺžila tú dobu, aby byt nešiel do dražby a aby niečo vymyslela, čo s tým urobí.

Svedok A. A. B., opätovne pri svojom výsluchu na tomto pojednávaní trval na tom, že peniaze 6.000,- Eur boli odovzdané na notárskom úrade v Snine v centre, pričom meno notárky si nepamätal, ale vie, že v Snine v tom čase pôsobili dve a to L. G. a druhá nevie aká, takže tam k odovzdaniu tých peňazí došlo pred kanceláriou tejto notárky. Mince to samozrejme neboli, keďže je to veľká suma, boli to bankovky, ale presne aké, to si už nepamätal pre odstup času. Priebežne robil výbery peňazí v tomto období a mával pri sebe financie aj vo vyšších sumách ako je táto, pretože realizoval vyplácanie a kúpu bytov, ako aj rôznych záväzkov, takže nebolo to nič nezvyčajné, že peniaze vyberal a následne vkladal do banky a podobne, teda že ich mal reálne pri sebe. V tom čase už žalobcovia mali vedené exekučné konanie a nevidel žiadny zmysel v tom, aby sa „vyrábala“ ďalšia pohľadávka v tejto sume, nebolo to potrebné, pretože žalobcovia už mali iné exekučné konanie, ktoré nevedel špecifikovať. V závere výpovede na otázku právnej zástupkyne žalobcov svedok ale uviedol, že potreboval „vyrábať“ ďalšie exekučné konanie, v daný deň, kedy malo dôjsť k odovzdaniu sumy 6.000,- Eur, bola podpísaná zmluva o pôžičke, notárska zápisnica ako exekučný titul a rovnako aj zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti žalobcov, čo bolo pre istotu, aby to mal zabezpečené ako každú inú pohľadávku. Čo sa týka toho, že pohľadávka žalobcov voči E. mala byť uhradená nejakým pánom F., uviedol že pán F. bol v tom čase konateľom spoločnosti E.. Mal informáciu, ktorú si telefonicky overoval v E., akonáhle došlo k úhrade pohľadávky na predmetnom byte, nedošlo tým pádom k výkonu záložného práva. On uhradil ich celý dlh voči E.. Ďalej v tom čase mal dve úlohy, a to vyplatenie pohľadávky voči E. a druhá úloha bola pomoc žalobcom s osobným bankrotom v tom zmysle, že zabezpečí dokumenty, podklady, prinesie im ich, vysvetlí, oni to vyplnia a podajú. V tom čase oni už dlhy mali. Teda nebolo potrebné vyrábať nejaké ďalšie. S výkonom záložného práva začal až o 2 roky po tom, ako nastala splatnosť tejto pohľadávky. Medzitým akceptovali približne za obdobie roka a pol rôzne nepravidelné platby, raz splácali po 150,- Eur, potom po 100,- Eur a iné rôzne nepravidelné platby. Vôbec nebolo jeho úmyslom ich pripraviť o byt. Úmyslom bolo vrátiť peniaze a pomôcť im s oddĺžením. Podnikal na území Sniny približne od roku 2018. Získavali rôzne informácie, obchodné kontakty, robili sa nové nájmy, pričom záujemcov pribúdalo. Takže vyhodnotil by to asi ako nejakú informačnú činnosť z jeho strany. V súčasnosti nevlasťnia žiadnu nehnuteľnosť v meste Snina. V roku 2021 a 2022 predali všetky ich nehnuteľnosti. Bytov mohlo byť približne do 20 a právne tituly asi pol na pol to boli kúpne zmluvy a notárske zápisnice o dobrovoľných dražbách. Čo sa týka žalobcov, k týmto sa nedostal náhodou, pretože ich rodičia, otec a mama, boli rovnako u neho v nájme. Takže takýmto spôsobom sa skontaktovali, kde im navrhoval rôzne riešenia a to prioritne, ak mali dlhy, to bolo napr. to, že odkúpi tento byt, pričom oni v ňom môžu naďalej zostať v nájme, pričom za sumu získanú z predaja bytu sa vyplatia ich dlhy, ale v byte by mohli zostať naďalej bývať. Avšak žalobcovia takúto možnosť odmietli. Preto následne pristúpili k tomu, že im len požičali peniaze a odmenou mu bolo odporúčanie a ďalší klienti, pretože ak boli jeho klienti spokojní a odporúčali ho, to bola vlastne jeho odmena. Požičal im prvú sumu 6.000,- Eur na základe zmluvy o pôžičke a druhá suma bola približne

800,- Eur, resp. do 1.000,- Eur, ktorú vkladal na účet. A čo sa týka tohto právneho titulu, tak ten bol taký, a že ho požiadali o pomoc, pričom sa ústne dohodli, že to bude zmluva o pôžičke, avšak nakoniec k podpísaniu ostrej, teda reálnej zmluvy o pôžičke nikdy nedošlo a toto je predmetom iného súdneho konania. K personálnemu prepojeniu spoločností uviedol, že K. B. je jeho spoločnosť, kde je jediným spoločníkom a konateľom. Čo sa týka Prvotriednej starostlivosti, tam nefiguruje, ale štatutárom je pani L.. Pani L. je jeho kolegyňa, resp. zamestnankyňa v spoločnosti K. B.. Čo sa týka dražobnej spoločnosti, tak to je rovnako K. B., je to vlastne tá istá firma, tam je tiež spoločníkom a konateľom. Svoje pohľadávky voči žalobcom neprihlasoval do konkurzu v rámci ich osobného bankrotu. Svedok nemal vedomosť o tom, že konateľ spoločnosti E., pán M. F. má brata pána F., ktorý sa zaoberá stavebnou činnosťou, a ktorý vykonal rekonštrukciu bytového domu, kde sa nachádza byt žalobcov.

8. Na pojednávaní dňa 29.11.2023 súd vykonal dokazovanie z pripojených spisov tunajšieho súdu a listinných dôkazov v zmysle návrhov strán tohto konania, a to z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21C/2/2022 - výzva na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, potvrdenie o hotovostnom vklade 500,00 Eur a zaplatení poplatku, emailová správa zo dňa 15.08.2019 odosielateľa E. Snina s adresátom R. L. L.@XXXXXXXXXXXX.sk, emailová správa zo dňa 17.11.2020, zápisnica o pojednávaní zo dňa 18.10.2023. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12C/14/2021 - zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019, zmluva o pôžičke zo dňa 31.01.2019, notárska zápisnica zo dňa 31.01.2019 (ide o rovnaké listinné dôkazy, ktoré sú v prílohe k žalobe predmetného konania), výpis notárskeho centrálného registra dražieb zo dňa 24.03.2021, oznámenie o dražbe č. DD 0519 dražobníka K. B. s.r.o., Uznesenie Okresného súdu Humenné o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn. 12C/14/2021-36 zo dňa 15.04.2021, Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/26/2021-115 zo dňa 15.07.2021.

9. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu v danej veci a vyjadreniami strán, vrátane pojednávaní, a zistil tento skutkový stav.

10. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom vyplýva, že predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 6.000,- Eur vo forme bezúročnej pôžičky s lehotou na jej vrátenie do 15.02.2019 na bankový účet veriteľa. V čl. II bod 2 Zmluvy je uvedené, že veriteľ prenecháva túto sumu 6.000,- Eur dlžníkom a dokladom o jej prijatí je príjmový pokladničný doklad. V zmluve bola dohodnutá pokuta vo výške 10,- Eur za každý deň omeškania.

11. Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019, uzavretou medzi žalobcami 1/ a 2/ ako záložcami a A. A. B. ako záložným veriteľom bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam - byt č. XX nachádzajúcom sa na 3. podlaží bytového domu na C. I. J. E. J. X, E. D. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX o výmere 473 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku; podiel k bytu č. 14 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 66/1188 k celku a spoluvlastnícky podiel k pozemku zastavanom bytovým domom prislúchajúcom k bytu vo veľkosti 66/1188 k celku a to pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 473 m², zapísaných na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Snina, katastrálnym odborom (ďalej len ako „nehnuteľnosti“), v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov 1/ a 2/, na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom. V Zmluve v čl. IV bod 1 bolo dohodnuté, že v prípade, ak záložcovia neuhradia riadne a včas pohľadávku vo výške na sumu 6.000,- Eur s prísl., je záložný veriteľ oprávnený začať výkon záložného práva buď priamym predajom zálohu, predajom zálohu v dobrovoľnej dražbe, alebo predajom zálohu podľa Exekučného poriadku.

12. Notárska zápisnica zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019, obsahuje vyhlásenie o právnom záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej podľa § 45 ods. 2 písm. c) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, a to žalobcov 1/ a 2/ v postavení osôb povinných a A. A. B. ako osoby oprávnenej, na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom.

13. Upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 23.07.2019 preukazuje zastavenie exekučného konania č. 12Ex 146/19 na Exekútorskom úrade Svidník, súdneho exekútora M. A. G., vedeného na základe exekučného titulu - Notárskej zápisnice zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019 na pohľadávku 6.000,- Eur povinných - žalobcov 1/ a 2/ pre oprávneného K. B. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L. D. X, XXX XX G. - E. A., podľa § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení, z dôvodu že rozhodnutím Okresného súdu Prešov č. 5ODk/523/2019 zo dňa 15.07.2019 č. 2ODk/523/2019 zo dňa 16.07.2019 bol na povinných – žalobcov 1/a 2/ vyhlásený konkurz a súd povinných oddžil.

14. List vlastníctva č. XXXX k. ú. E., vedený Okresným úradom Snina, katastrálnym odborom, preukazuje bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcov 1/ a 2/ k predmetným nehnuteľnostiam, pričom v časti C: Ďarchy je pod por. č. 37 zapísané záložné právo v prospech Spoločenstva vlastníkov bytov v bytovom dome so súp č. XXXX, a zapísané záložné právo v prospech F. E., IČO: XXXXXXXX, so sídlom C. D. XX, XXX XX G., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2020.

15. Oznámením o dražbe č. DD 0519 zo dňa 02.03.2021 dražobník: K. B. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L. D. X, XXX XX G. - E. Mesto, oznámil miesto, dátum a čas konania prvého kola dražby nehnuteľností žalobcov 1/ a 2/ navrhovateľa dražby: F. E., IČO: XXXXXXXX, so sídlom C. D. XX, XXX XX G., a to dňa 06.04.2021 o 10,00 hod. na Notárskom úrade Košice M. L. B. so sídlom S. D. XX J. B.. Predmetom dražby je nehnuteľnosť z LV č. XXXX pre k. ú. E., a to byt č. 14, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 66/1188 k celku ako aj podiel k pozemku zastavanom bytovým domom prislúchajúcemu k bytu o veľkosti 66/1188, vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/. V ďalšom bode tohto oznámenia je uvedená cena predmetu dražby stanovená znaleckým posudkom vo výške 14.000,- Eur, najnižšie podanie je 20.000,- Eur, minimálne prihodenie 300,- Eur, dražobná zábezpeka 3.000,- Eur.

16. E-mail zo dňa 15.08.2019 od správcu E. adresovaný R. L. uvádza stav na karte A. B. k bytu č. 14 ku dňu 31.08.2019 vo výške 2.646,48 Eur ako nedoplatok.

17. E-mailová správa zo dňa 17.11.2020 od R. L. z K. B. s.r.o. adresovaná žalobcovi 1/ obsahuje rozpis jednotlivých uhradených platieb zo strany žalobcov.

18. Uznesením Okresného súdu Humenné č. k. 12C/14/2021-36 zo dňa 15.04.2021 súd uložil spoločnostiam F. E., IČO: XXXXXXXX, a K. B. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, ako žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019 ako zabezpečenie Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území E., obec Snina, okres E., zapísaným na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Snina, katastrálnym odborom, vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/, a zároveň im uložil povinnosť v lehote do 40 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať žalobu na súd proti žalovanému 1/ o určenie, že nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcov zapísaných na LV č. XXXX kat.úz. E., neviazne záložné právo v prospech žalovaného 1/, ktoré vzniklo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019.

Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/26/2021-115 zo dňa 15.07.2021, odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu o nariadení neodkladného opatrenia a zároveň priznal žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uvedené uznesenie prvostupňového súdu tak nadobudlo právoplatnosť dňa 11.08.2021 a vykonateľnosť dňa 03.05.2021 a to v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove.

19. Z Oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2020 adresovaných žalobcovi 1/ a žalobkyni 2/ spolu s fotokópiami vrátených nedoručených obálok adresovaných žalobcom, je zrejmé, že A. A. B. žalobcom 1/ a 2/ oznámil, že ich pohľadávku vo výške 6.000,- Eur zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 postúpil na spoločnosť F. E., IČO: XXXXXXXX, so sídlom C. D. XX, XXX XX G., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2020.

20. E-mail zo dňa 29.10.2020 adresovaný K. B. s.r.o. od žalobcu 1/ obsahuje žiadosť pánovi B. o splácanie po 200,- Eur – 300,- Eur za každého zo žalobcov.

21. Zo žaloby v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 21C/2/2022, e-mailu zo E. zo dňa 15.08.2019, potvrdenia o hotovostnom vklade 500,- Eur, Výzvy na zaplatenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 08.07.2021, fotokópie vrátených nedoručených obálok adresovaných žalobcom, z vyjadrenia žalovaných zo dňa 22.11.2021, z payment history a dokladov o prevode peňazí, je zrejmé, že na tunajšom súde sa vedie konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 500,- Eur s prísl. medzi A. A. B. ako žalobcom a A. a A. B. ako žalovanými 1/ a 2/.

22. E-mail zo dňa 21.10.2020 adresovaný K. B. s.r.o. od žalobcu 1/ obsahuje oznámenie o splácaní po 75,- Eur za každého zo žalobcov, a to úveru po dohode 6.000,- Eur.

23. Prihláška od F. E. zabezpečenej pohľadávky 6.000,- Eur preukazuje prihlásenie pohľadávky vo výške 5.908,22 Eur do konkurzu na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 medzi žalobcami 1/ a 2 a A. A. B. ako veriteľom. Prihlásená pohľadávka pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 4.200,- Eur, zmluvnej pokuty od 16.02.2019 do vyhlásenia konkurzu vo výške 1.580,- Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 ročne od 16.02.2019 do vyhlásenia konkurzu. Z Upovedomenia správcu vyplýva, že na túto prihlášku od F. E. neprihliada ako na prihlášku, o čom bolo následne rozhodnuté Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2Odk/523/2019-54 zo dňa 08.07.2021 z dôvodu, že prihláška nespĺňala predpísané zákonné náležitosti.

24. Z Uznesení Okresného súdu Prešov č. 5ODk/523/2019 zo dňa 15.07.2019 a č. 2Odk/523/2019 zo dňa 16.07.2019 vyplýva, že na povinných - žalobcov 1/a 2/ bol vyhlásený konkurz a súd povinných oddlžil, a následne Oznámením o zrušení konkurzu zo dňa 05.01.2020 a zo dňa 14.07.2021 na žalobcov 1/ a 2/ bol konkurz skončený, pretože konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

25. Prihláška pohľadávky 450,- Eur preukazuje prihlásenie pohľadávky v tejto výške do konkurzu na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 04.03.2019 medzi žalobcami 1/ a 2 a A. A. B. ako veriteľom. Prílohou je potvrdenie o čísle účtu žalobcov, doklad o úhrade zo dňa 04.02.2019 a dňa 23.08.2019.

26. Zo zoznamu veriteľov žalobcov 1/ a 2/ vyplýva aj veriteľ K. B. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L. D. X, XXX XX G. - E. Mesto. Zo zoznamu majetku žalobcov 1/ a 2/ vyplýva, že v ich vlastníctve je predmetná nehnuteľnosť ohodnotená na sumu 6.000,- Eur.

27. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.02.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky z A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ako postupcu, na spoločnosť K. B. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L. D. X, XXX XX G. - E. Mesto, ako postupníka, a to pohľadávky na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti K. B. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L. D. X, XXX XX G. - E. A., ako postupcu, na A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ako postupníka, a to pohľadávky na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky z A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ako postupcu, na spoločnosť F. E., IČO: XXXXXXXX, so sídlom C. D. XX, XXX XX G., ako postupníka, a to pohľadávky na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom.

28. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. „Občiansky zákonník“ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 OZ, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 151a OZ, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151b ods. 1, 2 a 3 OZ, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku omeškania žalovaného, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa Čl. 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 7 písm. c) zákona č. 162/1995 Z.z., kataster obsahuje tieto údaje: údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti (ďalej len "vlastník") a o inej oprávnenej osobe, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a ak ide o cudzinca iný identifikátor a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z., údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné ak sa nepreukáže opak.

29. Vzhľadom na určovací charakter podanej žaloby sa súd skôr, ako by sa začal zaoberať vecou samou, zaoberal otázkou, či je u žalobcov 1/ a 2/ na požadovanom určení daný naliehavý právny záujem. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je totiž podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby, pričom prípadný záver súdu o neexistencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení predstavuje nedostatok brániaci súdu rozhodovať o merite veci a vedie vždy k zamietnutiu žaloby. Naproti tomu záver súdu, že na požadovanom určení je daný naliehavý právny záujem, rozhodnutie súdu vo veci samej nijako neprejudikuje, ale len umožňuje, aby sa súd v konaní zaoberal aj meritom veci s tým, že ak dôjde k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, podanej žalobe vyhovie, alebo ju ako nedôvodnú zamietne. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP. Prípadnú neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení treba považovať za nedostatok žalovateľnosti brániaci súdu rozhodovať o merite veci. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide vždy aj o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť nasledovať aj tak iné ďalšie konanie. Podľa ustálenej súdnej praxe naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná i iná žaloba. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, teda žalobcu. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť existenciu svojho naliehavého záujmu, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah je alebo nie je, a na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši. Naliehavý právny záujem je daný v tom prípade, ak sa má rozhodnutím súdu odstrániť právna neistota, ktorá je medzi účastníkmi sporu a vydané rozhodnutie sa súčasne prejaví v ich postavení. Žalobcovia 1/ a 2/ poukazovali, že naliehavý právny záujem v danom spore vyplýva z potreby odstrániť existujúci stav a vyriešiť neisté postavenie žalobcov vo vzťahu k žalovanému s ohľadom na začatý výkon záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov. Súd v zmysle vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ v danom spore preukázali naliehavý právny záujem.

30. Predmetom konania je určenie, že na nehnuteľnostiach v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov – žalobcov 1/ a 2/ neviazne v prospech žalovaného záložné právo, a to na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 31.01.2019, ktorou bola zabezpečená pohľadávka vo výške 6.000,- Eur na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019. Spornou skutočnosťou v konaní bola existencia záväzku žalobcov 1/ a 2/ voči žalovanému z titulu uzavretia Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019, ktorý záväzok má byť zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva.

Žalobcovia 1/ a 2/ tvrdili, že Zmluva o pôžičke je neplatná, pretože sa prieči dobrým mravom, žalobcovia 1/ a 2/ túto zmluvu podpísali v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, táto nebola urobená vážne, určite a zrozumiteľne a tiež tvrdia, že pôvodný veriteľ im sumu pôžičky 6.000,- Eur nikdy neodovzdal. Keďže podľa žalobcov neexistuje pohľadávka, tak ako akcesorický záväzok nemohlo vzniknúť ani záložné právo, preto zmluvu o zriadení záložného práva považujú žalobcovia rovnako za neplatnú. Žalobcovia 1/ a 2/ tiež namietali, postúpenie pohľadávky, ktoré im nebolo riadne oznámené. V prospech tvrdení žalobcov 1/ a 2/ o neexistencii záväzku svedčí absentujúci príjmový pokladničný doklad, ktorý mal byť vystavený v zmysle čl. II bod 2 Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019; ďalej konkurzné konania o oddĺžení žalobcov 1/ a 2/ vedené na Okresnom súde Prešov, ktoré boli začaté dňa 19.07.2019 voči žalobkyni 2/ a dňa 22.07.2019 voči žalobcovi 1/; spôsob a opakované postupovania pohľadávky zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019, z ktorých je zrejmé, že pôvodný veriteľ A. A. B. postúpil pohľadávku na spoločnosť K. B. s. r. o., ktorá bola označená ako oprávnený v upovedomení o zastavení exekúcie zo dňa 23.07.2019, pričom pôvodný veriteľ až dňa 23.01.2020 oznamuje postúpenie tejto pohľadávky žalobcom 1/ a 2/ na žalovaného; vedomosť pôvodného veriteľa A. A. B. o finančných problémoch a zadĺžení žalobcov 1/ a 2/, čo vo svojich vyjadreniach vyslovene potvrdil, avšak čo sa však do splatnosti pohľadávky nepremietlo, keďže podľa čl. III Zmluvy o pôžičke žalobcovia túto mali vrátiť do pätnástich dní od jej uzavretia.

Žalovaný sa v konaní bránil a uvádzal, že verejnou listinou je práve notárska zápisnica, a teda je na žalobcoch 1/ a 2/ preukázať opak toho, čo sa v tejto notárskej zápisnici uvádza, a že žalobcovia 1/ a 2/ neuviedli také tvrdenia a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé podložiť vierohodnosť obsahu tejto notárskej zápisnice. Žalovaný trval na tom, že pôžička bola poskytnutá žalobcom 1/ a 2/ na základe ich žiadosti o poskytnutie finančných prostriedkov a z týchto finančných prostriedkov mali byť uhradené staršie dlhy žalobcov voči správcovi bytového domu E.. Podľa názoru žalovaného nejde o nevýhodnú zmluvu, keďže pôžička bola poskytnutá ako bezúročná, pričom k postúpeniu pohľadávky žalovaný predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2020 a neprevzaté zásielky adresované žalobcom 1/ a 2/ a vrátené ako neprevzaté v odbernej lehote. Tiež poukázal, že žalobcovia 1/ a 2/ svoj dlh uhradili splátkami celkovo vo výške 1.800,- Eur. V prospech tvrdení žalovanej o existencii záväzku svedčí okolnosť, že žalobcovia uhradili na tento dlh splátky v počte 12 vo výške jednotlivo po 150,- Eur.

31. V zmysle vyššie uvedeného preto súd najprv podrobil skúmaniu platnosť Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom. Predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 6.000,- Eur vo forme bezúročnej pôžičky s lehotou na jej vrátenie do 15.02.2019 na bankový účet veriteľa. V čl. II bod 2 Zmluvy je uvedené, že veriteľ prenecháva túto sumu 6.000,- Eur dlžníkom a dokladom o jej prijatí je príjmový pokladničný doklad. V zmluve bola dohodnutá pokuta vo výške 10,- Eur za každý deň omeškania, ktorá ku dňu vyhlásenia konkurzu na žalobcov 1/ a 2/ predstavovala od 16.02.2019 do vyhlásenia konkurzu vo výške celkovú sumu 1.580,- Eur. Uvedený právny vzťah súd posudzoval podľa všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia predmetnej Zmluvy.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že predmetná Zmluva o pôžičke je absolútne neplatná, a to pre nedostatok potrebnej vôle subjektov túto zmluvu o pôžičke skutočne uzavrieť. Zmluva o pôžičke je neplatná podľa vyššie uvedených právnych predpisov, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že strany, resp. právny predchodca žalovaného a žalobcovia 1/ a 2/, ju v skutočnosti nechceli uzatvoriť a nemienili dosiahnuť účinky, ktoré sú spojené s týmto právnym úkonom. Uvedená Zmluva o pôžičke a následne spísaná Notárska zápisnica zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019, s vyhlásením o právnom záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej podľa § 45 ods. 2 písm. c) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, a to žalobcov 1/ a 2/ v postavení osôb povinných a A. A. B. ako osoby oprávnenej, na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a A. A. B. ako veriteľom, mala slúžiť predovšetkým ako titul na začatie exekučného konania, ktoré je nevyhnutné pre začatie konkurzného konania a oddĺženia, tzv. osobného bankrotu, o ktorý mali žalobcovia 1/ a 2/ záujem z dôvodu existencie viacerých dlhov a pôžičiek voči bankovým i nebankovým inštitúciám. V konaní nebolo preukázané, že k odovzdaniu peňažných prostriedkov od veriteľa A. A. B. žalobcom 1/ a 2/ skutočne došlo – neexistuje žiadny svedok ani podpísaný príjmový pokladničný doklad. Podľa názoru súdu žalobcovia 1/ a 2/, ktorí od počiatku popierajú odovzdanie sumy 6.000,- Eur pri podpise Zmluvy o pôžičke dňa 31.01.2019, nemôžu preukazovať negatívnu dôkaznú situáciu a teda bolo na žalovanom, aby preukázal skutočné odovzdanie finančných prostriedkov vo výške 6.000,- Eur. Žalovaný však v rámci rozsiahleho dokazovania žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobcom 1/ a 2/ reálne odovzdal finančné prostriedky a v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. V danom prípade sa jedná o sporové konanie. V civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Každá strana sporu je povinná k svojim tvrdeniam pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (nepredložil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, tento dôkazné bremeno neunesol, čoho

následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Podľa právneho názoru Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/289/2012 zo dňa 31.10.2012, je v sporovom konaní povinnosťou strany sporu označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy na svoje tvrdenia, nesie nepravdivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Žalovaný tvrdil, že žalobcom 1/ a 2/ požičal sumu 6.000,- Eur. Žalobcovia 1/ a 2/ túto skutočnosť popierali, preto dôkazná povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenie o tom, že im peniaze poskytol, bola na žalovanom. Tento právny názor je súladný aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (rozsudok 2Cdo/293/2008, 4Cdo/138/2009).

Na tomto mieste súd zároveň poukazuje aj na Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.06.2010, sp. zn. 3Cdo/325/2009, z ktorého z citovaného zákonného ustanovenia § 657 OZ vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňaží). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. Podpísanie zmluvy o pôžičke s textom, podľa ktorého deň podpísania zmluvy je zároveň potvrdením prevzatia pôžičky s ohľadom na skutkový stav súdnej veci, nie je dôkazom o reálnom odovzdaní predmetu pôžičky. Z vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vyplýva vyslovený právny názor, že pri zmluve o pôžičke veriteľa zaťažuje dôkazné bremeno preukázania skutočného odovzdania peňazí ako aj jeho solventnosti ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Na preukázanie svojej finančnej solventnosti žalovaný súdu nepredložil žiadne dôkazy. Keďže žalobcovia 1/ a 2/ v priebehu celého konania popierali prevzatie sumy 6.000,- Eur a žalovaný dôkazné bremeno o preukázaní existencie a odovzdania finančných prostriedkov, ktoré mali byť predmetom pôžičky, nepreukázal a dôkazné bremeno neunesol, súd má zato, že nedošlo ku skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky a žalovaný nepožičal žalobcom 1/ a 2/ žiadne peňažné prostriedky.

32. Zmluvu o pôžičke zo dňa 31.01.2019 súd považuje za neplatnú aj pre rozpor s dobrými mravmi a so zákonom s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.10.2010, sp. zn. 5MCdo/11/2009, podľa ktorého „Ak právny úkon trpí vadami vôle (nebol urobený slobodne a vážne) alebo trpí vadami prejavu vôle (nebol urobený určite a zrozumiteľne), je absolútne neplatný. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege), a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Toto právo sa nepremlčuje ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú, a to ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu vôle (konvalidáciou). Súd musí na túto absolútnu neplatnosť prihliadať, resp. musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti.“

Predmetná Zmluva o pôžičke zo dňa 31.01.2019 je zjavne v rozpore s dobrými mravmi aj v časti dohodnutej splatnosti pôžičky, ktorá mala nastať do 15 dní od podpisu zmluvy, teda do 15.02.2019. Právny predchodca žalovaného si bol vedomý zlej finančnej situácie žalobcov 1/ a 2/ a súd má zato, že takto dojednaný dátum splatnosti je úžernický a v rozpore s dobrými mravmi. Ak by právny predchodca žalovaného chcel žalobcom 1/ a 2/ skutočne iba „pomôcť“ a poskytnúť pôžičku na úhradu pohľadávky voči E., minimálne by im poskytol dlhšiu splatnosť, alebo iný spôsob splácania. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že krátka splatnosť odzrkadľovala možnosť žalobcov 1/ a 2/ si požičať od rodičov, resp. očakávali pomoc od rodiny. V takom prípade je však nelogické, aby si požičali peniaze od v zásade neznámeho človeka, podpísali Zmluvu o pôžičke, Záložnú zmluvu a Notársku zápisnicu, ak by mali možnosť získať alebo požičať si peniaze od svojej rodiny. O jeho nepoctivom zámere svedčí aj skutočnosť, že nedoplatok žalobcov 1/ a 2/ v E. v tom čase predstavoval sumu cca 2.000,- až 3.000,- Eur, z ktorej časť vo výške 500,- Eur neskôr uhradil priamym vkladom na bankový účet E. A. A. B.. Zmluva o pôžičke zo dňa 31.01.2019 je neplatná aj v časti zmluvnej pokuty, ktorá je vyčíslená za obdobie od 16.02.2019 do vyhlásenia konkurzu dňa 19.07.2019, resp. 22.07.2019, a predstavuje sumu vo výške 1.580,- Eur za 158 dní, čo v danom prípade je možné považovať za neprimerane vysokú zmluvnú pokutu a v rozpore so zákonom.

33. Súd má zato, že právny predchodca žalovaného využil zjavnú neskúsenosť a neznalosť práva žalobcov 1/ a 2/ a pod zámienkou akejsi nezištnej (a v konaní zo strany svedka A. A. B. nevysvetlenej) pomoci s oddĺžením, ich vmanipuloval do podpisu Zmluvy o pôžičke, Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcov 1/ a 2/ na zabezpečenie tejto pôžičky, a v rovnaký deň aj Notárskej

zápisnice zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019, NCRIs 3134/2019, ktorá obsahuje vyhlásenie o právnom záväzku osoby povinnej voči osobe oprávnenej podľa § 45 ods. 2 písm. c) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, teda exekučného titulu. Predmetnú pohľadávku následne postúpil na vlastnú spriaznenú spoločnosť K. B. s.r.o., ktorá v rámci exekučného konania č. 12Ex 146/19 na Exekútorskom úrade Svidník, súdneho exekútora M. A. G., vedeného na základe tohto exekučného titulu, teda Notárskej zápisnice zo dňa 31.01.2019, sp. zn. N22/2019, NZ3052/2019 na pohľadávku 6.000,- Eur vystupovala na strane oprávneného proti žalobcom 1/ a 2/ ako povinným. Postúpenie pohľadávky žalobcom 1/ a 2/ v zmysle zákona neoznámil. Takýmto spôsobom pre nich „vytvoril“ exekučné konanie, na základe ktorého bolo začaté konkurzné konanie pred Okresným súdom Prešov Uznesením č. 5ODk/523/2019 zo dňa 15.07.2019 a č. 2ODk/523/2019 zo dňa 16.07.2019, z ktorých vyplýva, že na povinných - žalobcov 1/ a 2/ bol vyhlásený konkurz a súd povinných oddlžil. Keďže jediný majetok žalobcov 1/ a 2/ a to predmetné nehnuteľnosti (byť s prísl.) boli zabezpečené záložným právom, v rámci konkurzu nedošlo k jeho predaju a konkurz bol voči žalobcom 1/ a 2/ zrušený Oznámením o zrušení konkurzu zo dňa 05.01.2020 a zo dňa 14.07.2021 na žalobcov 1/ a 2/ bol konkurz skončený, pretože konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, tak ako je vyššie uvedené v odôvodnení tohto rozsudku. Takým spôsobom si právny predchodca žalovaného „ošetril“ pohľadávku i nehnuteľnosti, aby k vykonaniu dobrovoľnej dražby mohol pristúpiť sám. Medzitým zároveň vyplatil časť dlhu žalobcov 1/ a 2/ voči správcovi E. Snina tak, aby táto pohľadávka klesla pod 2.000,- Eur, v opačnom prípade by prednosť pri predaji bytu žalobcov 1/ a 2/ malo spoločenstvo vlastníkov bytov ako záložca zo zákona v prednostom postavení. Následne došlo k opätovnému, spätnému, postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti K. B. na A. A. B., a ďalej Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.01.2020 postúpil túto pohľadávku na F. E., ďalšiu spriaznenú spoločnosť cez osobu štatutárky - R. L., zamestnankyňu K. B. s. r. o., ktorá bola navrhovateľom dražby, pričom dražobníkom bola práve spoločnosť K. B. s. r. o., kde je A. A. B. konateľom. Zdržať sa výkonu dobrovoľnej dražby bolo týmto spoločnosťami nariadené až Uznesením Okresného súdu Humenné o neodkladnom opatrení zo dňa 15.04.2021 sp. zn. 12C/14/2021. Uvedené konanie právneho predchodcu žalovaného, A. A. B., podľa názoru súdu zakladá možný postih aj v trestnoprávnej rovine.

34. K uvádzaným skutočnostiam žalovaného o splácaní pôžičky žalobcami 1/ a 2/ až do celkovej výšky 1.800,- Eur a k jednotlivým e-mailovým správam zo dňa 21.10.2020 a 29.10.2020, podľa ktorých má žalovaný zato, že žalobcovia 1/a 2/ uznali svoj dlh vo výške 6.000,- Eur súd uvádza, že celková a skutočná výška údajnej pohľadávky žalobcov 1/ a 2/ voči pôvodnému veriteľovi A. A. B. nebola v tom čase vôbec ustálená. Právny predchodca žalovaného mal poskytnúť finančné prostriedky vo výške 6.000,- Eur na základe Zmluvy o pôžičke, čo však v konaní nepreukázal, a žalobcovia to popierali, ako súd už uviedol vyššie. Zároveň z potvrdenia o platbe zo dňa 23.08.2019 je zrejmé, že A. A. B. uhradil spoločnosti E. Snina sumu 500,00 Eur za A. B. (čl. 13), a dňa 04.03.2019 (čl. 151) poslal na účet A. B. sumu 500,- Eur bez uvedenia dôvodu.

Súdu je známe, že sa na tunajšom súde vedie konanie pod sp. zn. 21C/2/2022, v ktorom si právny predchodca žalovaného, A. A. B., uplatňuje voči žalobcom 1/ a 2/ vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 500,- Eur, pričom z vykonaného dokazovania a oboznámenia sa so spisom je súdu zrejmé, že ide o platbu spoločnosti E. zo dňa 23.08.2019. Zároveň si A. A. B. sumu vo výške 450,- Eur ako platbu zo dňa 04.03.2019 uplatnil prihláškou v konkurze a to na základe údajnej Zmluvy o pôžičke zo dňa 04.03.2019 medzi žalobcami 1/ a 2 a A. A. B. ako veriteľom.

Súd zdôrazňuje, že uznanie dlhu musí mať písomnú formu, a to aj v prípade, že záväzok nevznikol na základe písomného úkonu, musí byť z neho zrejmý dôvod vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Neformálne uznanie dlhu (napríklad ústne uznanie alebo uznanie konkludentným úkonom, napríklad zaplatením splátky) nespôsobuje účinky uznania dlhu. V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že nedošlo k účinnému uznaniu dlhu žalobcami 1/ a 2/, keďže je zrejmé, že v čase napísania predmetných e-mailov žalobcovi 1/ a 2/ objektívne nemali a nemohli mať vedomosť o svojej pohľadávke, resp. o jej aktuálnej výške, ktorú by takýmto prejavom uznali a prisľúbili je zaplatenie.

35. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami súd preto dospel k záveru, že predmetná Zmluva o pôžičke zo dňa 31.01.2019 je absolútne neplatná z dôvodu, že ide o reálnu zmluvu a k jej uzavretiu zákon vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, a zároveň z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi. Skutočné odovzdanie pôžičky potvrdzuje aj dlhodobá stabilná judikatúra, napr. rozsudok KS Prešov zo dňa 25.03.2019 sp. zn. 7Co/170/2018, kde v bode 16 svojho odôvodnenia uvádza, prípadne aj rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/325/2009

z 30.06.2010, kde je okrem iného uvedené, že dokiaľ k reálnemu odovzdaniu peňazí nedôjde medzi zmluvnými stranami, právny vzťah z pôžičky nevznikne. V nadväznosti na uvedené je aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 31.01.2019, uzavretá medzi žalobcami 1/ a 2/ ako záložcami a A. A. B. ako záložným veriteľom, ktorou bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam - byt č. XX nachádzajúcim sa na 3. podlaží bytového domu na C. I. J. E. J. X, súpisné číslo XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX o výmere 473 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 k celku; podiel k bytu č. 14 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 66/1188 k celku a spoluvlastnícky podiel k pozemku zastavanom bytovým domom prislúchajúcim k bytu vo veľkosti 66/1188 k celku a to pozemku parc. reg. C, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 473 m², zapísaných na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Snina, katastrálnym odborom (ďalej len ako „nehuteľnosti“), v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov 1/ a 2/, na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2019 na sumu 6.000,- Eur uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi a Mgr. A. B. ako veriteľom, ako akcesorický záväzok k Zmluve o pôžičke zo dňa 31.01.2019 rovnako neplatná. Záverom súd poukazuje aj na neprimeranosť a zjavnú disproporčnosť zabezpečenia pohľadávky vo výške 6.000,- Eur zálohom - nehnuteľnosťou v hodnote podľa znaleckého posudku vo výške 14.000,- Eur ako vyplýva z Oznámenia o dražbe zo dňa 02.03.2021, pričom najnižšie podanie bolo stanovené vo výške 20.000,- Eur.

36. Na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedených skutočností preto súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, tejto vyhovel v celom rozsahu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

37. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej sporovej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Povinnosť nahradiť trovy v civilnom sporovom konaní sa spravuje predovšetkým ustanovením § 255 CSP, teda zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov sa pomerne rozdelí. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa ust. § 257 CSP (rozhodnutie II. ÚS 31/2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky). V prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, potom za použitia § 257 CSP náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Ustanovenie § 257 CSP je zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Súd zdôrazňuje, že aplikácia ust. § 257 CSP je prípustná len vo

výnimočných prípadoch a „neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami“ (nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07).

V danom prípade súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by svojou intenzitou odôvodňovali aplikáciu predmetného ustanovenia § 257 CSP, a zároveň takéto skutočnosti netvrdila ani jedna zo strán sporu. Poukazujúc na uvedené súd následne o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu v spore.

Žalobcovia 1/ a 2/ boli v konaní úspešní v rozsahu 100%, pretože súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, súd tak o trovách konania rozhodol v súlade § 255 CSP, že žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP je proti tomuto rozsudku prípustné podať odvolanie.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje – teda prostredníctvom Okresného súdu Humenné na Krajský súd v Prešove. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená v stanovenej lehote po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. „Exekučný poriadok“ v znení neskorších predpisov.